31972L0230

ANTROJI TARYBOS DIREKTYVA
1972 m. birželio 12 d.
dėl įstatymais, taisyklėmis ar administraciniais veiksmais nustatytų nuostatų, susijusių su taisyklėmis, taikomomis apyvartos mokesčiui ir akcizui tarptautinių kelionių metu, derinimo

(72/230/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 99 straipsnį,

atsižvelgdama į 1969 m. gegužės 28 d. Tarybos direktyvą dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su atleidimu nuo apyvartos mokesčio ir akcizo už kelionių tarptautiniais maršutais metu įvežamas prekes, nuostatų derinimo ([1]),

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę,

kadangi 1971 m. kovo 22 d. Tarybos ir valstybių narių Vyriausybių atstovų rezoliucija dėl laipsniško ekonominės ir pinigų sąjungos Bendrijoje įgyvendinimo ([2]) visų pirma numato palaipsniui plėsti asmenų, kertančių Bendrijos vidaus sienas atleidimą nuo mokesčių;

kadangi reikia palengvinti keleivių judėjimą tarp valstybių narių plačiau taikant atleidimą nuo apyvartos mokesčio ir akcizo, numatytą 1969 m. gegužės 28 d. Tarybos direktyvoje; kadangi šiuo tikslu ir tam, kad būtų sumažinta kontrolė, deklaracijos, kurias turi užpildyti Bendrijos vidaus sienas kertantys keleiviai, nuo šiol turėtų būti supaprastintos, jei jų turimų prekių vertė arba kiekis neviršija jiems numatytų neapmokestinamų dydžių;

kadangi asmenims, gyvenantiems netoli Bendrijos vidaus sienų, ir tarptautinėse kelionėse naudojamų transporto priemonių įguloms turėtų būti nustatytos tam tikros išlygos;

kadangi, atsižvelgiant į technines problemas, kurios iškilo taikant pirmiau minėtos direktyvos 6 straipsnį, reikėtų spręsti tam tikras problemas, susijusias su atleidimu nuo mokesčių mažmeninės prekybos etape;

kadangi, atsižvelgiant į tai, kad yra laipsniškai kuriama Bendriją apimanti ekonominė erdvė, savo požymiais panaši į valstybės narės vidaus rinką, valstybės narės turės panaikinti Bendrijos vidaus prekybai šiuo metu galiojančias sistemas, kurios remiasi eksporto atleidimu nuo mokesčių ir mokesčių taikymu importui bei su tuo susijusiu atleidimu nuo apyvartos mokesčio bei akcizo mažmeninės prekybos etape;

kadangi vis dėlto visiškai panaikinti tokio atleidimo nuo mokesčių sistemą įmanoma tik palaipsniui; kadangi, kaip pirmas žingsnis šia linkme, Bendrijoje gyvenantiems asmenims turėtų būti nustatytos tam tikros bendros taisyklės, taikytinos tipiniams atleidimo nuo mokesčių mažmeninės prekybos etape atvejams,

([1]) OL L 133, 1969 6 4, p. 6.
([2]) OL C 28, 1971 3 27, p. 1.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1969 m. gegužės 28 d. Tarybos direktyvos 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje žodžiai

„šimtas dvidešimt penki apskaitos vienetai“

keičia žodžius

„septyniasdešimt penki apskaitos vienetai“;

b) 2 dalyje žodžiai

„trisdešimt apskaitos vienetų“

keičia žodžius

„dvidešimt apskaitos vienetų“;

c) 3 dalyje žodžiai

„šimtas dvidešimt penki apskaitos vienetai“

keičia žodžius

„septyniasdešimt penki apskaitos vienetai“.

2 straipsnis

1969 m. gegužės 28 d. Tarybos direktyvos 4 straipsnio 1 dalis keičiama taip:

„1. Nepažeidžiant nacionalinės teisės nuostatų, taikytinų ne Europoje gyvenantiems keleiviams, kiekviena valstybė narė nustato šias kiekio ribas, taikomas žemiau nurodytoms prekėms atleidžiant nuo apyvartos mokesčio ir akcizo:

	I *Kelionės tarp trečiųjų šalių ir Bendrijos*	II *Kelionės tarp valstybių narių*
a) tabako gaminiai		
cigaretės	200	300
arba		
cigarilės (cigarai, kurių kiekvienas sveria ne daugiau kaip 3 gramus)	100	150
arba		
cigarai	50	75
arba		
rūkomasis tabakas	250 g	400 g
b) alkoholiniai gėrimai		
— distiliuoti ir spirituoti gėrimai, stipresni kaip 22°	1 standartinis butelis (nuo 0,7 iki 1 litro)	iki bendro 1,5 litro kiekio
arba		
— distiliuoti ir spirituoti gėrimai bei vyno arba alkoholio aperityvai, ne stipresni kaip 22°; putojantys vynai, spirituoti vynai	iki bendro 2 litrų kiekio	iki bendro 3 litrų kiekio
ir		
— neputojantys vynai	iki bendro 2 litrų kiekio	iki bendro 3 litrų kiekio
c) kvepalai	50 g	75 g
ir		
tualetinis vanduo	1/4 litro	3/8 litro
d) kava	500 g	750 g
arba		
kavos ekstraktai ir esencijos	200 g	300 g
e) arbata	100 g	150 g
arba		
arbatos ekstraktai ir esencijos	40 g	60 g“

3 straipsnis

1969 m. gegužės 28 d. Tarybos direktyvos 5 straipsnio 1 dalis keičiama toliau pateikiamomis dalimis, o to straipsnio 2 ir 3 dalys tampa atitinkamai 6 ir 7 dalimis:

„1. Valstybės narės gali sumažinti prekių, kurias gali būti leidžiama įvežti be mokesčių, vertę ir (arba) kiekį iki vienos dešimtosios jų vertės ir (arba) kiekio, numatyto 2 straipsnyje ir 4 straipsnio 1 dalies II skiltyje, jei tokias prekes iš kitos valstybės narės įveža asmenys, gyvenantys importuojančios valstybės narės ar kaimyninės valstybės narės pasienio zonoje, pasienio zonos darbuotojai ar kelionėms tarptautiniais maršrutais naudojamų transporto priemonių įgulos.

Tačiau toliau išvardytų prekių neapmuitinamas kiekis gali būti toks:

a) tabako gaminiai

cigaretės	40
arba	
cigarilės (cigarai, kurių kiekvienas sveria ne daugiau kaip 3 gramus)	20
arba	
cigarai	10
arba	
rūkomasis tabakas	50 g

b) alkoholiniai gėrimai

— distiliuoti ir spirituoti gėrimai, stipresni kaip 22°,	0,25 litro
Arba	
— distiliuoti ir spirituoti gėrimai bei vyno arba alkoholio aperityvai, ne stipresni kaip 22°; putojantys vynai,	
spirituoti vynai	0,5 litro
ir	
— neputojantys vynai	0,5 litro

2. Valstybės narės gali nustatyti mažesnes neapmokestinamų prekių vertės ir (arba) kiekio ribas, jei jas iš trečiosios šalies įveža pasienio zonoje gyvenantys asmenys, pasienio zonos darbuotojai ar kelionėms tarp trečiųjų šalių ir Bendrijos naudojamų transporto priemonių įgulos.

3. Valstybės narės gali nustatyti mažesnes neapmokestinamų prekių vertės ir (arba) kiekio ribas, jei jas iš kitos valstybės narės įveža kitoje valstybėje narėje dislokuotų valstybės narės karinių pajėgų nariai, įskaitant civilius darbuotojus, sutuoktinius ir išlaikomus vaikus.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyti apribojimai netaikomi tais atvejais, kai jose minėti asmenys pateikia įrodymus, kad jie vyksta už pasienio zonos arba kad jie negrįžta iš kaimyninės valstybės narės ar trečiosios šalies pasienio zonos.

Tačiau šie apribojimai taikomi pasienio zonos darbuotojams ir kelionėms tarptautiniais maršrutais naudojamos transporto priemonės įgulai, jei jie įveža prekes keliaudami darbo reikalais.

5. Šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse:

— „pasienio zona“ - tai zona, kuri tiesia kryptimi driekiasi ne toliau kaip 15 km nuo valstybės narės sienos. Tačiau kiekviena valstybė narė privalo į savo pasienio zoną įtraukti tuos vietinio administravimo rajonus, kurių dalis teritorijos yra toje zonoje,

— „pasienio zonos darbuotojas“ - tai kiekvienas asmuo, kuris dėl įprastinės veiklos privalo darbo dienomis vykti anapus sienos.“

4 straipsnis

1969 m. gegužės 28 d. Tarybos direktyvos 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) to straipsnio tekstas tampa jo 1 dalimi;

b) pridedamos šios dalys:

„2. Nepažeidžiant pardavimo oro uostuose muitinės priežiūroje ir lėktuvuose taisyklių, valstybės narės gali šio straipsnio 3 ir 4 dalyse numatytais atvejais ir sąlygomis leisti parduodant mažmeninės prekybos etape netaikyti apyvartos mokesčio prekėms, kurias keleiviai išvykdami iš valstybės narės vežasi asmeniniu bagažu. Nuo akcizo negali būti atleidžiama.

3. Keleiviams, kurių nuolatinė ar pagrindinė gyvenamoji vieta yra ne Bendrijoje, kiekviena valstybė narė gali nustatyti atleidimo nuo mokesčių ribas ir sąlygas.

Keleiviai, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta, pagrindinė gyvenamoji ar darbo vieta yra valstybėje narėje, gali būti atleisti nuo mokesčių tik už tuos daiktus, kurių kiekvieno vertė, įskaitant mokestį, viršija 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą dydį.

Valstybės narės gali padidinti šį dydį. Jos taip pat netaikyti šio atleidimo nuo mokesčių savo nuolatiniams gyventojams naudotis.

4. Atleidimas nuo mokesčių taikomas:

a) šio straipsnio 3 dalies pirmojoje pastraipoje minėtais atvejais pateikiant sąskaitos arba kito vietoje jos naudojamo apskaitos dokumento kopiją, ant kurios yra valstybės narės muitinės žyma, patvirtinanti patvirtinto prekių išvežimo faktą;

b) šio straipsnio 3 dalies antrojoje pastraipoje minėtais atvejais pateikiant sąskaitos ar kito vietoje jos naudojamo apskaitos dokumento kopiją, patvirtintą valstybės narės, į kurią jos importuojamos, muitinės arba kitos šios valstybės narės institucijos, kompetentingos apyvartos mokesčio reikalais.

5. Šiame straipsnyje:

— „nuolatinė ar pagrindinė gyvenamoji vieta“ - tai vieta, įrašyta pase, asmens kortelėje arba, jų nepateikus, kituose asmens tapatybę liudijančiuose dokumentuose, kuriuos eksportuojanti valstybė narė pripažįsta galiojančiais,

— „daiktas“ - tai daiktas arba daiktai, paprastai sudarantys visumą“.

5 straipsnis

Po 1969 m. gegužės 28 d. Tarybos direktyvos 7 straipsnio įterpiamas šis straipsnis:

„7a straipsnis

Valstybės narės dėl kelionių Bendrijos viduje imasi reikalingų priemonių, kurios leidžia keleiviams be žodžių ar paprastu žodiniu pareiškimu patvirtinti, kad jie laikosi leistinų neapmokestinamų prekių ribų ir sąlygų.“

6 straipsnis

1. Valstybės narės pradeda įgyvendinti priemones, reikalingas, kad būtų laikomasi:

— šios direktyvos 1, 2, 3 ir 5 straipsnių - ne vėliau kaip nuo 1972 m. liepos 1 d.,

— šios direktyvos 4 straipsnio - ne vėliau kaip nuo 1973 m. sausio 1 d.

2. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai apie priemones, kurių ji imasi šiai direktyvai įgyvendinti.

Komisija tokią informaciją praneša kitoms valstybėms narėms.

7 straipsnis

Ši direktyva yra skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1972 m. liepos 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. DUPONG